

dával opravné prostředky, avšak tyto procesní úkony mají pro hlavní stranu právní účinnost jen potud, pokud neodporují jejímu vlastnímu procesnímu jednání (rozh. čís. 3355, 3969, 2895, 5622 sb. n. s.). Z prohlášení žalobce jako hlavní strany, obsaženého v jeho podání jasně plyne, že se podrobuje rozsudku odvolacího soudu, tudíž, že se vzdává dodatečně i opravného prostředku, podaného vedlejší intervenientkou ve smyslu §§ 484, 513 c. ř. s. Tímto projevem vůle procesní strany pozbylo účinnosti dovolání, podané vedlejší intervenientkou, jež nebyla stranou ve sporu ani vedlejší intervenientkou s právy nerozlučného společníka ve sporu, nýbrž jen pouhou pomocnicí žalobce: v opačném případě by tu byl rozpor s procesním úkonem hlavní strany a tedy úkon pro hlavní stranu právně bezúčinný (poslední věta prvního odstavce § 19 c. ř. s., rozh. 6786 sb. n. s.). Dovolání bylo sice v době podání přípustné, avšak stalo se dodatečným prohlášením hlavní strany bezpředmětným, a proto schází s jeho vyřízení. Výrok o útratách spočívá na předpisech §§ 41 a 50 c. ř. s. a bylo je uložiti žalobci, poněvadž teprve po podané dovolací odpovědi učinil prohlášení o bezpředmětnosti dovolání.

Čís. 12725.

Zápisy nabyté pravoplatně proti vydražiteli nejsou poznámkou uděleného příklepu dotčeny.

(Rozh. ze dne 26. června 1933, R II 231/33.)

Usnesením ze dne 16. listopadu 1932 byl povolen vklad exekučního zástavního práva k vydobytí směnečné pohledávky firmy Č. proti vydražitelce na vydražené nemovitosti. Usnesení toto nabylo moci práva. Teprve usnesením ze dne 13. ledna 1933 bylo na základě udělení příklepu vloženo na vydražené nemovitosti vlastnické právo pro vydražitelku a zároveň byl povolen výmaz exekučního zástavního práva. Rekursní soud k rekursu firmy Č. zamítl žádost vydražitelky, by byl povolen výmaz exekučního zástavního práva. Důvody: Usnesením soudu první stolice ze dne 16. listopadu 1932 povolen byl vklad exekučního práva zástavního proti vydražitelce pro pohledávku firmy Č. ze směnečného platebního příkazu. Otázkou, zda vklad práva zástavního byl přípustný proti vydražitelce, ana nemovitost byla tehda ještě zapsána do vlastnictví exekutů, nelze se rekursnímu soudu obíratí, neboť usnesení, kterým vklad práva zástavního proti vydražitelce byl povolen, vešlo již v moc práva. Jest proto s tímto stavem již nyní počítati. Napadeným usnesením ze dne 13. ledna 1933 povolen byl k žádosti vydražitelky vklad práva vlastnického pro vydražitelku, výmaz poznámek k dražebnímu řízení se vztahujících a posléze výmaz různých práv a břemen, mezi jiným i výmaz práva zástavního váznoucího ze směnečného platebního příkazu ze dne 1. července 1932 pro firmu Č. Povoliv výmaz práva zástavního zapsaného pro pohledávku firmy Č. soud první stolice pochybil. Podle § 72 zákona ze dne 25. července 1871

čís. 95 ř. zák. má soud, u kterého byla v exekuci prodána nemovitost, naříditi, by to bylo z úřadu v knihách pozemkových poznamenáno. Tato poznámka má za účinek, že dalšími zápisy lze proti dosavadnímu vlastníku nabytí práva jen, kdyby prodej exekuční byl prohlášen za neplatný. Nebylo-li exekučnímu prodeji odporováno nebo byl-li odpor s konečnou platností odmítnut, vymažou se k žádosti těch, jimž na tom záleží, veškeré zápisy, od poznámky exekučního prodeje proti dosavadnímu vlastníku nabyté a taktéž zápisy v příčině jich dále vykonané. Ustanovení § 72 obecného zákona knihovního o poznámce exekuční dražby platí podle čl. XXVI uvoz. zák. k ex. ř. i pro poznámku příklepu (§ 183 ex. ř.). Z toho vyplývá závěr, že zápisy nabyté pravoplatně proti vydražiteli nejsou poznámkou příklepu dotčeny. Podle § 237 ex. ř. může exekuční soud povolití výmaz břemen a práv na vydražené nemovitosti zapsaných, vydražitelem nepřevzatých, k vydražitelovu návrhu teprve, když rozvrhové usnesení nabylo právní moci. Než o převzetí nebo nepřevzetí břemen vydražitelem lze již podle smyslu slova »převzítí« mluvit jen, přebírá-li nebo nepřebírá-li vydražitel cizí břemena, tedy břemena zejména proti exekutovi nabytá, nikoliv však i tehdy, jde-li o vlastní břemena vydražitelova, t. j. taková břemena, která byla proti vydražiteli pravoplatně nabyta a poznámkou uděleného příklepu nejsou dotčena. Taková břemena nelze k žádosti vydražitelově vymazati bez svolení osob oprávněných. Vlastním břemenem vydražitelky jest i zástavní právo zapsané proti ní pro pohledávku firmy Č. ze směnečného platebního příkazu ze dne 1. července 1932. K výmazu tohoto břemene neopravňuje ani včasné a řádné splnění všech dražebních podmínek ani pravomoc rozvrhového usnesení, nýbrž jen výmazná listina, vyhovující předpisům knihovního zákona. Stala se proto křivda napadeným usnesením stěžovatelce, protože k žádosti vydražitelky bylo po rozumu § 237 ex. ř. vymazáno i zástavní právo vázající pro její pohledávku shora uvedenou.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu a odkazuje se na jeho správné důvody, jež nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu. Jest nesporno, že se vklad exekučního práva zástavního pro firmu Č. stal v době po poznámce uděleného příklepu a že exekučnímu prodeji nebylo odporováno a že nebyl prohlášen za neplatný. Důsledkem toho správně usoudil rekursní soud z ustanovení odstavce třetího § 72 knih. zák., který podle čl. XXVI uvoz. zák. k ex. ř. platí i pro poznámku uděleného příklepu (§ 183 ex. ř.), že poznámkou uděleného příklepu nebyl dotčen vklad exekučního práva zástavního nabytého pro firmu Č. proti vydražitelce. K výmazu tohoto exekučního zástavního práva neopravňovalo včasné a řádné splnění dražebních podmínek a jsou v tom směru vývody dovolacího rekursu neopodstatněny.